Den skjulte historie bag vers fyrre - nummer fireogtredive

Ezekiel nummer femten

Jeff Pippenger
2026-10-28

Fem skjulte måneder

Budskabet om islam, som det fremstilles i vers ti, blev i 1838 fremlagt af Josiah Litch i forbindelse med den tid, der er angivet i vers femten. På det tidspunkt var der dele af profetien, som var skjult for Litch. Den 1. august 1840 havde Litch offentliggjort en mere udførlig fremstilling på grundlag af det, der efter 1838 var blevet åbenbaret for ham gennem budskabet om »fem måneder«. I 1838 havde en del af budskabet om »fem måneder« i Åbenbaringens niende kapitel været skjult for Litch. Den skjulte del af profetien om de fem måneder blev afseglet for Litch før 1840, og afseglingen medførte, at Guds kraft blev åbenbaret fra 1840 til 1844.

De fem måneder i vers fem var skjulte indtil 2026. Da Elisabeth kom frem efter at have holdt sig skjult i fem måneder, sluttede Maria sig til hende. Maria sætter de fem måneder i skjul i forbindelse med lignelsen om de ti jomfruer, for i modsætning til Elisabeth var Maria en gravid jomfru, mens Elisabeth var en gravid kvinde, der havde passeret den fødedygtige alder. Begge fødsler var på hver sin måde mirakuløse, men Maria var jomfru. Alle profeterne taler om verdens ende, og de jomfruer, som Maria repræsenterer i de sidste dage, er de fem kloge jomfruer, der udgør den tredje engels filadelfiske bevægelse, og hvis antal er hundrede og fireogfyrre tusind. Elisabeth og Maria mødes i den sjette måned efter Elisabeths fem måneder i skjul. De fem måneder i vers fem var skjulte indtil 2026.

Da Johannes blev født, vendte Maria tilbage til Nazaret, og Zakarias var ikke længere stum. Maria var hos Elisabeth, indtil døren blev lukket ved søndagsloven, hvor profetien taler. Zakarias er alfamærkepælen, som gøres stum, og også omegamærkepælen, som taler ved sin søns fødsel. Zakarias står ved begyndelsen og enden og repræsenterer både den første og den tredje engel. Elisabeth er den anden engels budskab, og Maria er midnatsråbets budskab, som slutter sig til Elisabeth ved afslutningen af de fem måneder i skjul.

Noas familie på otte personer var skjult i arken i fem måneder, og derefter kom arken til hvile på Ararats bjerg. Midnatsråbet sluttede sig til den anden engel i Exeter og fortsatte, indtil døren blev lukket den 22. oktober 1844, hvorved lignelsen om de ti jomfruer blev opfyldt. Maria sluttede sig til Elisabeth i Exeter og fortsatte indtil Johannes' fødsel.

Budskabet, der var skjult for Litch i 1838, var budskabet om »fem måneder«. At de fem måneder holdes skjult, symboliseres ved otte mennesker i arken; det er Elisabeth, der holder sig skjult i de første fem måneder af sin graviditet. Det var Herren, der holdt sin hånd over de fem måneder i 1838, indtil Han fjernede sin hånd fra de fem måneder og dermed gjorde det muligt for Litch at

offentliggøre datoen ti dage før dens opfyldelse. Når forseglingen af budskabet om de fem måneder brydes i de sidste dage, sådan som det nu fremlægges, befinder du dig ved de seks dage under lejrmødet i Exeter, fra den 12. til den 17. august 1844, som blev efterfulgt af seksogtres dage frem til den lukkede dør den 22. oktober 1844. Der var tooghalvfjerds dage, men når de placeres på en profetisk linje, og mærkepælene derefter isoleres, kan man se, at tegnet på belejringen, repræsenteret ved lejrmødet i Exeter, var seks dage, som blev efterfulgt af seksogtres dage frem til den lukkede dør. Profetisk fremstilles perioden som 6 6 6.

Belejringens historie, som repræsenteres ved perioden fra Exeter frem til den 22. oktober, repræsenteres ved Lemek i Kains sjette slægtled. Døren lukkes, umiddelbart efter at seglet på profetien om de fem måneder er blevet brudt. Den lukkes gradvist, men for adventismen begyndte denne proces den 11. september, og den slutter ved belejringen. Når belejringen kommer, vil du udvise karakteren hos enten Lemek af Kains slægt eller Lemek af Sets slægt. For Lemek af Kains slægt er tallet for denne historie 6 6 6, og for Lemek af Sets slægt og den sejrende menighed er tallet 7 7 7.

De to karakterer, som repræsenteres af de to Lemek-skikkelser og af 666 eller 777, begynder at træde frem med de begivenheder, der bringer adventismen i offentlighedens søgelys, idet der rejses spørgsmål om, hvorfor adventisterne tav om advarslen om ildkuglerne i Nashville. Den tiltagende strid bliver en visuel demonstration forud for den lukkede dør ved den nært forestående søndagslov, som havde sit forbillede i dyrene, der gik op ad rampen og ind i arken. Den tiltagende visuelle advarsel havde også sit forbillede i Elias' oplevelse på Karmels bjerg og i milleritbevægelsen i 1844.

Belejringens profetiske struktur

Den profetiske struktur i en belejring, der ender med byens ødelæggelse, repræsenterer en tidsperiode, der begynder med et tegn og slutter med et tegn. Den repræsenterer en tidsperiode og et tidspunkt. Perioden for billedets dannelse fremstilles på forskellige måder. Enhver profetisk struktur af denne art i det inspirerede vidnesbyrd er et forbillede på den prøvetid, der er knyttet til dyrets billede, og som kulminerer med dyrets mærke.

> "'Dyrets billede' repræsenterer den form for frafalden protestantisme, der vil udvikle sig, når de protestantiske kirker søger statsmagtens hjælp til at gennemtvinge deres dogmer. 'Dyrets mærke' mangler endnu at blive defineret." Den store strid, 445.

Tidsperioden betegner dannelsen af billedet til og af dyret; dyrets mærke gennemtvinges, når det billede, der har været under dannelse, når det punkt, hvor det ved sin tale kan kalde en søndagslov til eksistens. Mærket på Roms autoritet havde sit forbillede i Nebukadnesar, da Jerusalem blev ødelagt. Hvad enten der er tale om Babylon eller Rom, fremhæver belejringens struktur Nordens konge i de sidste dage. Orhans belejring fra 1333 til 1337 og de fire år fra den 27. juli 1449 til belejringen af Konstantinopel i 1453 er ikke blot forbilleder på perioden fra den 11. august 1840 til den 22. oktober 1844, men belejringerne fremhæver også islams rolle som østenvindens børn i Bibelens profetier. Temaet om Nordens konge (Babylon eller Rom) og østenvinden er de "tidender fra øst og fra nord", der omtales i Daniel 11:45.

> Men efterretninger fra øst og fra nord skal forurolige ham; derfor skal han drage ud i voldsom vrede for at ødelægge og fuldstændigt tilintetgøre mange. Daniel 11:44.

De fire år fra den 27. juli 1449 til belejringen af Konstantinopel i 1453 angiver ikke blot en fireårig periode, men når Johannes Palaiologos' død i 1448 medregnes, er perioden også repræsenteret ved fem år.

Strukturen kommer til udtryk i begge ødelæggelser af Jerusalem og i syndfloden på Noas tid. Den findes ved den første påske i Egypten, da det var påkrævet, at ødelæggelsens engel skulle se blodets tegn på døren, som førte Farao og hans hær ud i havet, indtil østenvindene blev sluppet løs, og vandene lukkede indgangsdøren til det forjættede land. Strukturen findes i alfahistorien for menigheden i Pergamos fra 313 frem til den første søndagslov i 321, og den findes i Pergamos' omegahistorie fra Justinians dekret i 533 frem til søndagsloven i 538. For Pergamos' vedkommende er tegnet enten et edikt eller et dekret, men begge indleder en periode, der kulminerer med en søndagslov.

Strukturen for Ezekiels belejring og ødelæggelse af Jerusalem strakte sig fra 587 f.Kr. til 586 f.Kr.: to år, når tidsrummet regnes inklusivt, og 1,5 år, når det regnes eksklusivt. En anden profetisk belejringsstruktur er ligeledes repræsenteret ved to år i felttoget ved Panium, som omfattede slaget ved Panium i 200 f.Kr. og belejringen af Sidon i 198 f.Kr. Ezekiels hustrus død svarer til Lemeks død, Johannes Palaiologos' død og slaget ved Panium.